

درس دوم

آدم و حوا

خلقت انسان

دو آیه در مورد خلقت انسان وجود دارد که باید با دقت به آنها فکر کنیم. اولین آنها این است.

آنگاه خدا گفت: انسان را به صورت خود و شبیه به خودمان بسازیم، اوئی او بر ماهیان دریا و پرنندگان آسمان و بر چارپایان و بر همه ی زمین و همه خزنگانی که بر زمین می خزند، فرمان براند. - پیدایش باب 1 آیه 26

در باب یک دیدیم که خداوند با کارهای که فرشتگان برایش انجام می دادند معرفی شد و از کتاب ایوب (ایوب باب 38 آیات 4 تا 7) میدانیم که آنها (فرشتگان) در لحظه ی خلقت حضور داشتند. پس واژه ی "ما" در آیه بالا از کتاب آفرینش به خداوند متعال که با فرشتگانش در مورد بخش بعدی خلقت، یعنی آفرینش آدم، سخن میگفت بر میگردد.

این آیه به ما نمی گوید که عیسی در زمان خلقت با خدا حضور داشته است. هیچ کجای کتاب مقدس به ما نمی گوید که عیسی قبل از تولدش وجود داشته و دیده ایم که تنها خداوند آفریننده ی بزرگ است. وقتی به عهد جدید رجوع می کنیم میبینیم که عیسی خودش از این امر اطلاع داشته است (متی باب 19 آیات 4 تا 6).

نکته ی دومی که لازم است بدانیم در آیه 7 از باب دوم است.

آنگاه بیهوه خدا آدم را از خاک زمین بسرشت و در بینی او نفس حیات دمید و آدم موجودی زنده شد. - پیدایش باب 2 آیه 7

بعضی از نسخه های قدیمی کتاب مقدس به جای "انسان موجودی زنده شد" می گوید "انسان روحی زنده شد". گاهی اوقات از آن برای اشاره به اینکه آدم "روحی فنا ناپذیر" شد استفاده می شود. ما هرگز این عبارت را در کتاب مقدس پیدا نمی کنیم، کلام خدا به ما می گوید تنها اوست که فنا ناپذیر است. ترجمه بالا زمانی درست است که به ما بگوید انسان یک موجود زنده، از جنس گوشت و خون مانند سایر حیوانات، بود. کلمات مشابهی در پیدایش باب 1 آیه 24 استفاده شده است، آنجا که در مورد آفرینش حیوانات به عنوان "موجود زنده" می خوانیم. در ادامه کتاب مقدس میخوانیم که اتفاق مشابهی برای انسان و حیوانات در زمان مرگشان می افتد، هر دو به خاکی که از آن به وجود آمده اند بر میگردند.

"زیرا بنی آدم و وحوش را یک سرنوشت است. همانگونه که این می میرد، آن نیز می میرد. آری همه را یک نفس است، و آدمی را بر وحوش برتری نیست، زیرا همه چیز باطل است. همه به یک جا می روند: همه از خاکند و همه به خاک باز می گردند." - جامعه باب 3 آیات 19 و 20

اگرچه انسان در یک مورد خیلی مهم به حیوان برتری یافت. او "شبیه به خداوند" ساخته شد. از این طریق می دانیم که زنان و مردان با توانایی به وجود آمدند که خداوند و راه های پرورش شخصیتهایی مانند او را درک کنند. این فقط مختص انسان است - هیچ حیوانی فهم تشکر از کلام خداوند و مقصودش را ندارد. (مزامیر باب 49 آیه 20)

قانون اول

زمانی که خداوند آدم را در باغ عدن گذاشت به او یک قانون برای تبعیت داد. به او گفته شد اگر از این قانون سرپیچی کند، خواهد مرد.

"و بیهوه خدا آدم را امر کرده، گفت: «تو می توانی از هر یک از درختان باغ آزاده بخوری؛ اما از درخت شناخت نیک و بد زنهار نخوری؛ زیرا روزی که از آن بخوری به یقین خواهی مرد.» - پیدایش باب 2 آیه 16 و 17

این ها اولین سخنان ثبت شده خداوند با نوع بشر بود. او به آدم یک قانون داد که نگاه دارد. آدم اطراف خود قدرت خداوند توانایی که او را آفریده می دید. او خورشید و ستارگان را در آسمان می توانست ببیند، زیبایی باغی که را که در آن قرار داده شده بود می توانست ببیند. اگر آدم واقعا ایمان داشت که این قانون از سمت یک خدای حقیقی آمده است، و او بسیار توانمند تر و عظیم تر از آدم است، آنگه از این قانون اطاعت می کرد.

پس دستورات و قوانین خداوند یک آزمایش است، اگر آنها را اطاعت کنیم می فهمیم که او براستی خداوند بزرگی است که باید آنچه خواسته به جا آوریم. اگر از او نافرمانی کنیم، جایگاهش و اختیارش را در کنترل زندگی خود نادیده گرفته ایم.

ازدواج آدم و حوا (پیدایش باب 2 آیات 21 تا 25)

آدم در باغ عدن جای داده شد تا کار آن را بکند و از آن نگهداری کند. اگرچه آشکارا میتوانست ببیند که تمام آن کارها را که خداوند از او خواسته به تنهایی نمی تواند انجام دهد، او به کمک احتیاج داشت. هیچ کدام از حیوانات برای این نقش مناسب نبودند پس خداوند زن را از پهلوی آدم آفرید و آنها به عنوان زن و شوهر بهم پیوستند. از سخنان آدم آشکار است تشخیص داده چون او(زن) شبیه آدم است برای کمک به او مناسب است. این بسیار مهم است که بدانیم آنها تنها باهم زندگی نمی کردند. یک مراسم رسمی ازدواج توسط فرشته خداوند انجام شد. زمانی که عیسی این کلمات را از پیدایش باب 2 نقل کرد این موضوع را کاملا آشکار ساخت.

«عیسی در پاسخ گفت: «مگر نخوانده این که آفریننده جهان در آغاز ایشان را مرد و زن آفرید.» و گفت «از همین رو پدر و مادر خود را ترک کرده به زن خویش خواهد پیوست و آن دو یک تن خواهند شد»؟ بنابراین از آن پس دیگر دو نیستند بلکه یک تن می باشند. پس آنچه را خدا پیوست، انسان جدا نسازد. - متی باب 19 آیات 4 تا 6

فرشته ی خداوند در مورد بهم پیوستن آنها سخن گفت و به آنها در ازدواجشان ملحق شد. این امر از اهمیت و قداست ازدواج برای ما می گوید. این دستورالعملی است که درست از ابتدا خداوند مقرر کرده و تمایل خداوند را برای ادامه ی آن تا آخر عمر آنان که شریکند نشان میدهد. این یک رابطه ی الهی است، که برای تشکیل خانواده داده شده است. خانواده ها به پدر و مادری که یکدیگر را دوست دارند و باهم زندگی می کنند برای فراهم کردن خانه ای با ثبات برای فرزندانشان احتیاج دارند. پدر و مادر هر دو باید به فرزندان در مورد خداوند تعلیم دهند، این مهم ترین بخش آموزش آنهاست.

ملاکی نبی به ما می گوید: "یهوه خدای اسرائیل می فرماید از طلاق متنفرم" (ملاکی باب 2 آیه 16). بنابراین قاعده الهی به سادگی نوشته میشود، ازدواج یک مرد و یک زن برای زندگی است.

هر یک از شش روز خلقت، خداوند به آنچه ساخته بود نگاه می کرد و می دید که نیکوست. در نهایت، پس از اینکه خداوند آدم و حوا را آفرید و برکتشان داد گفته شد که و خدا هر آنچه ساخته بود را دید و اینک بسیار نیکو بود. حالا همه چیز در جای خود برای مقصودش قرار داشت تا بر زمین به کار افتاد (نتیجه دهد).

برکت خداوند (پیدایش باب 1 آیه 28)

پس از اینکه آدم و حوا بهم پیوستند، خدا برکتشان داد.

خدا بدیشان فرمود بارور و کثیر شوید و زمین را پر سازید و بر آن تسلط یابید. بر ماهیان دریا و بر پرندگان آسمان و بر هر جاندارى که بر زمین حرکت میکند، فرمان برانید. - پیدایش باب 1 آیه 28

بنابراین در ابتدای کتاب مقدس خداوند به مردم آنچه از آنها می خواهد می گوید. - زمین ساخته شد بود تا با مردم پر شود، مردمی که قوانین و دستوراتش را در زندگی خود نگه دارند. اگر این کار را می کردند، آنها را در زندگیشان بر زمینی که ساخته بود، برکت می داد. هدف خداوند با زمین است و پاداش آنان که در این راه او را گرامی میدارند بر زمین خواهد بود و نه در آسمان.

خلاصه

- آدم به تنهایی تمام کارهای خداوند را نمی توانست انجام دهد، به یک یاور نیاز داشت.

- زمین برای هدف مشخصی ساخته شده بود – تا پر شود از مردمی که در زندگیشان با فرمان برداری از خداوند او را گرامی بدارند.
- انسان مخلوقی زنده از خاک ساخته شد، مانند حیوانات. با روح فناپذیر ساخته نشده بود.
- اگر چه تفاوت بسیار مهمی بین مردم و حیوانات هست، انسان توانایی درک کلام خداوند را دارد که حیوانات ندارند.
- خداوند به مرد و زن ازدواج را به عنوان رابطه ای برای همبستگی (اتحاد) آنها داد.